

VINGUI A NOSALTRES EL VOSTRE REGNE

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Aquesta és per a nosaltres, potser, la pregària més familiar que resem cada dia.

L'Evangelí de Lluc acaba el cicle litúrgic d'aquest any amb la promesa que fa Jesús al bon lladre, dient: «Avui seràs amb mi al paradís». És tot un contrast! Doncs el context, a la creu, no sembla el més adequat per proclamacions reials, ja que la reialesa de Jesús queda plasmada obertament amb la seva passió i la seva mort, per molt que al rètol que Pilat va fer posar a la creu deia: «Jesús, rei dels jueus».

Però així com per a les autoritats religioses el rètol que deia «rei dels jueus» era un insult i les paraules del bon lladre, «recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre regne», foren com el primer balbuceig de la sobirania de Jesús, per als primers cristians molt aviat aquell rètol va esdevenir una afirmació teològica. Ara, en ple Nou Testament, el «Déu és rei» dels salms es transforma en «Crist és rei»; reialesa, però, relacionada sempre amb la seva passió i mort.

És en l'entrega suprema de Jesucrist on s'ha manifestat plenament l'amor de Déu al món. I només podem contemplar a Crist Rei des del cim del seu abaixament, la creu.

Ara podem preguntar-nos: si el rei és així ¿com haurà de ser el seu Regne? Aquesta resposta l'hem escoltada en el prefaci propi de la solemnitat d'avui: «Regne universal i etern, de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia, d'amor i de pau». Res a veure amb la realitat del nostre món, i tot un repte per als qui volem ser deixebles del Crist, la seva Església.

En l'himne als cristians de Colosses trobem també un reconeixement d'aquest «Regne de la llum» on han quedat dissipades totes les tenebres del pecat. «El Fill estimat» és molt més que un rei local de la terra, és la mateixa «imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació. [...] Ell ha de ser en tot el primer [...] i, en ell resideix la plenitud de tot el que existeix».